

Božja ruka u odnosima ljudi

***“Velika su i čudesna
djela tvoja,
Gospodine, Bože,
Svevladaru!
Pravedni su i
istiniti putovi tvoji,
Kralju narodâ! Tko
da te se ne boji,
Gospodine, tko da
ne slavi ime tvoje! Ti
si jedini svet! I zato
svi će narodi doći i
klanjati se pred
tobom jer se
očitovahu pravedna
djela tvoja!”***
— ***Otkrivenje 15: 3, 4***

U SVIJETU preplavljenom nevoljama i neizvjesnošću mnogi se pitaju je li Bog uistinu zainteresiran za međuljudske odnose i za njihovu konačnu budućnost. Mnogima se čini da su sile zla bile previše uspješne i da budućnost nosi samo nevolje i katastrofe. Vjera mnogih je uzdrmana, kako u Bibliju, tako i u Boga, njezina autora.

Međutim, pomno proučavanje Biblije otkriva da Bog ima jasan plan za ljudsku rasu i da je velik dio toga otkriven onima koji su svoje putove povjerali Gospodinu. U

Efežanima 1: 9-11 čitamo: “Obznaniivši nam otajstvo svoje volje po dobrohotnom naumu svojem što ga prije u njemu zasnova da se provede punina vremenâ: uglaviti u Kristu sve—na nebesima i na zemlji. U njemu, u kome i nama—predodređenima po naumu Onoga koji sve izvodi

po odluci svoje volje.”

Božji plan, ili namjera, nepromjenjiva je, jer čitamo: “Zakleo se JAHVE nad vojskama: “Što zamislih, zbit će se, što naumih, izvršit će se!”” (Izaija 14: 24) I opet, Bog govori preko proroka: “Tako se riječ koja iz mojih usta izlazi ne vraća k meni bez ploda, nego čini ono što sam htio i obistinjuje ono zbog čega je poslah.”—Izaija 55: 11

Što je, dakle, Bog učinio od svojih velikih stvaralačkih djela zapisanih u Knjizi Postanka? Neki bi htjeli da vjerujemo da je on pokušavao obratiti svijet i da je to glavna misija kršćanstva. Sjetimo se, međutim, da Bog nikada ne “pokušava” nešto učiniti. Sve je podložno njegovoj volji i ništa ne može ometati ostvarenje njegovih planova.

Biblija nas izvještava da je u određenom vremenskom razdoblju, o kojem govorimo kao o dobu Patrijarha, Bog bio naklonjen određenim pojedincima i postupao s njima na svoj osebujan način. Među njima su bili Abraham, Izak i Jakov. Bog se pogodio s njima putem saveza—da će kroz Abrahamovo “potomstvo” sve obitelji na zemlji biti blagoslovljene.—1.Mojsijeva 12: 3; 22: 16-18

Različiti narodi primijenili su saveze zakona i reda kako bi blagoslovili svoje podanike. Postojala je Magna Carta Engleske, izdana 1215. godine, pod kraljem Johnom. U Sjedinjenim Američkim Državama 1776. godine donesena je Deklaracija neovisnosti, nakon koje su uslijedili Ustav i Povelja o pravima—prvih deset amandmana na Ustav. Općenito su to bili blagoslovi jer su služili održavanju, barem u određenoj mjeri, zakona i reda, kao i očuvanju povlastica slobode.

1945. godine dobar dio svijeta potpisao je Povelju Ujedinjenih naroda. U to su vrijeme neki to nazivali

“posljednjom nadom svijeta za mir”. Sada, nakon gotovo osam desetljeća neuspješnih napora, mnogi sumnjaju imaju li Ujedinjeni narodi velik utjecaj na donošenje mira na Zemlji—onog istinskog i trajnog mira koji ljudi tako žarko i iskreno žele.

Preko puta zgrade Ujedinjenih naroda u New Yorku, na kamenom je zidu upisano ono predivno Mihejevo proročanstvo: “Svoje će mačeve prekovati u ralice, a svoja koplja u radne srpove. Narod na narod neće mača dizati niti će se više za rat vježbati.” (Mihej 4: 3) To je ono što gotovo svi narodi žele, ali to se ne može ostvariti naporima palih ljudskih bića. To može postići samo onaj kome je dan naslov “Knez mironosni.”—Izaija 9: 6

Knez mira će uspostaviti istinski i trajni mir ispunjenjem one poznate izjave koju je Bog dao Abrahamu, kada mu je rekao: “Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog, u krajeve koje ću ti pokazati. Velik ću narod od tebe učiniti, blagoslovit ću te, ime ću ti uzveličati, i sam ćeš biti blagoslov. Blagoslivljat ću one koji te blagoslivljali budu, koji te budu kleli, njih ću proklinjati; sva plemena na zemlji tobom će se blagoslivljati.”—1. Mojsijeva 12: 1-3

Nakon što je Abraham dokazao svoju vjeru svojom spremnošću da slijedi Božje upute i prinese svog sina jedinca Izaka na žrtvu, Jahve mu se ponovno obratio govoreći: “Kad si to učinio i nisi mi uskratio svog jedinca sina, svoj ću blagoslov na te izliti i učiniti tvoje potomstvo brojnim poput zvijezda na nebu i pijeska na obali morskoj! A tvoji će potomci osvajati vrata svojih neprijatelja. Budući da si poslušao moju zapovijed, svi će se narodi zemlje blagoslivljati tvojim potomstvom.”—1. Mojsijeva 22: 2, 16-18

Abraham je umro a da se ovo obećanje nije ispunilo. Međutim, potvrđeno je njegovom “potomku”—

njegovom sinu Izaku—kojemu je Bog rekao: “U ovoj se zemlji nastani, ja ću s tobom biti i blagoslivljati te; tebi i tvome potomstvu dat ću sve ove krajeve, da izvršim zakletvu kojom sam se zakleo tvome ocu Abrahamu. Tvoje ću potomstvo umnožiti kao zvijezde na nebesima i tvome ću potomstvu predati sve ove krajeve, tako da će se tvojim potomstvom blagoslivljati svi narodi zemlje; a to zato što je Abraham slušao moj glas.”—1.Mojsijeva 26: 3-5

Izak je također umro, a obećanje još uvijek nije bilo ispunjeno. Međutim, Bog je ponovno potvrdio obećanje njegovom sinu Jakovu, rekavši: “Tvojih će potomaka biti kao i praha na zemlji; raširit ćete se na zapad, istok, sjever i jug; tobom će se i tvojim potomstvom blagoslivljati svi narodi zemlje.”—1.Mojsijeva 28: 14

Obećanje se nije ispunilo ni u Jakovljevo vrijeme. Nakon njegove smrti, Bog se počeo baviti s njegovom dvanaesticom sinova, koji su postali poglavari dvanaest plemena Izraelovih, a Jakovljevo ime je promijenjeno u Izrael. (1.Mojsijeva 32: 28) Sada se Gospodinova ruka pokazala u njegovom bavljenju s narodom—narodom Izraela. Jahve je rekao Izraelu kao narodu: “Među svim plemenima zemaljskim samo vas poznah.”—Amos 3: 2

Posebna Božja naklonost prema Izraelu trajala je više od osamnaest stoljeća. Preko Mojsija im je dao svoj Zakon i uspostavio svoj savez. On je poslao svoje proroke ovom narodu da ih savjetuju i ukore kada su bili nevjerni svom savezu. Kad su mu bili vjerni, Bog je blagoslovio Izraelske koševе i žitnice i dao im pobjedu nad njihovim neprijateljima. (5.Mojsijeva 28: 1-9) Prema odredbama Saveza zakona, izraelski je narod također bio blagoslovljen prilikom da zadobije život. Međutim, to je zahtijevalo potpunu poslušnost Zakonu, što je, kao pripadnicima grijehom proklete i umiruće rase, bilo izvan njihove sposobnosti.

BOG JE POSLAO SVOG SINA

Pred kraj posebnog razdoblja milosti Izraelu, Božja se ruka očitovala u najvećem događaju poznatom čovjeku. Poslao je svog voljenog Sina da otkupi čovječanstvo od prokletstva grijeha i smrti. Prorok Izaija je napisao: “Narod koji je u tmini hodio svjetlost vidje veliku; one što mrklu zemlju obitavahu svjetlost jarka obasja.” (Izaija 9: 2) Isus je bio to “istinsko svjetlo” koje na kraju “prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet.”—Ivan 1: 9

Isus je ograničio svoju poruku na narod Izrael. Tako su Izraelci bili prvi koji su primili poziv da postanu njegovi učenici. Isus je rekao svojim apostolima: “K poganima ne idite i ni u koji samarijski grad ne ulazite! Pođite radije k izgubljenim ovcima doma Izraelova! Putom propovijedajte: ‘Približilo se kraljevstvo nebesko!’”—Matej 10: 5-7

Samo je mala manjina Izraelaca prihvatila Isusa, a nakon njegova uskrsnuća uputio je svoje učenike da mu budu svjedoci po cijeloj zemlji. (Djela apostolska 1: 8) Svrha ovog svezemaljskog svjedočenja, međutim, nije bila obratiti sve da budu sljedbenici Isusovih stopa, već, kako je rekao Jakov, Bog je želio uzeti iz svijeta “narod imenu svojemu” da bude povezan s Isusom u njegovom budućem djelu blagoslova čovječanstva.—Djela apostolska 15: 14

“Put” kojim su ovi pozvani poći nije lak. Isus je rekao da će se oni koji će biti njegovi učenici morati odreći samih sebe, uzeti svoj križ i slijediti ga. (Matej 16: 24) To znači patiti i umrijeti s Isusom. Nisu mnogi u sljedeće dvije tisuće godina od Isusove zemaljske službe bili spremni slijediti ovaj put samoodricanja i patnje. Stoga ih Isus naziva “malim stadam” kojemu je Očeva volja dati kraljevstvo.—Luka 12: 32

VELIKA NAGRADA

Bogatom mladom vladaru Isus je rekao da će, ako se odrekne svega i pođe za njim, imati “blago na nebu”. (Matej 19: 21; Luka 18: 18, 22) Jedno od tih blaga bit će božanska narav. (2.Petrova 1: 4) Oni koji su vjerni primit će “slavu, čast i besmrtnost”. (Rimljanima 2: 7) Oni će vladati zajedno s Kristom.—Otkrivenje 20: 4

Apostol Pavao nas obavještava da su Isus i njegovi istinski sljedbenici sadašnjeg doba, članovi Kristovog “tijela”, zapravo “potomstvo” koje je Bog obećao Abrahamu, potomstvo koje je trebalo blagosloviti sve obitelji na zemlji. (Galaćanima 3: 8, 16, 27-29) Svrha Kristove tisućugodišnje vladavine je podariti obećane Božje blagoslove života ljudima svih naroda koji tada prihvaćaju opskrbu životom učinjenu za njih kroz žrtve Isusove smrti i onima koji se pokoravaju zakonima njegova kraljevstva.

Božja ruka u ljudskim odnosima kroz sadašnje doba djelovala je u odabiru ove prave Kristove crkve. Ovo je djelo ostalo nepoznato svijetu općenito, ali je slavno blagoslovljeno od Gospodina. Kad ovo djelo bude dovršeno, Božja će se ruka očitovati cijelom svijetu kroz posrednike Kristova kraljevstva.

Riječ crkva—ekklesia na grčkom jeziku—znači pozvano vijeće. Nakon što ova klasa bude pozvana iz svijeta, svi ostali će dobiti priliku čuti i poslušati. Jakov je rekao da će tada “preostali ljudi” i “svi pogani” imati priliku “potražiti Gospodina”. On također objašnjava da su “Bogu poznata sva njegova djela koja obznanjuje odvijeka.”—Djela apostolska 15: 14-18

NOVI DAN

Vjerujemo da je Božje djelo odabira ovog naroda iz svijeta da bude pridruženi vladar u Kristovom kraljev-

vstvu gotovo završeno, što znači da je vrijeme prosvjetljenja i izbavljenja svijeta blizu. Danas živimo u najvažnijem razdoblju svjetske povijesti. Ljudi slabo shvaćaju da se Božja ruka očituje u sadašnjim svjetskim događajima, iako je to naviješteno u proročanstvima Biblije. Tama još uvijek prekriva Zemlju, ali uskoro će ljudi ugledati zoru novog dana—dana koji će se roditi, tako reći, u oblacima nevolje.

Ovaj novi dan sviće kao posljedica Drugog Isusovog dolaska. Jasno svjedočanstvo Biblije je da se Isus vraća kao slavno božansko biće, nevidljivo ljudskim očima, ali sa svom moći da upravlja odnosima ljudi u skladu s božanskim uređenjem. Isus je rekao svojim učenicima: “Još malo i svijet me više neće vidjeti, no vi ćete me vidjeti jer ja živim i vi ćete živjeti.”—Ivan 14: 19, *English Standard Version*

Isusovi istinski i vjerni sljedbenici moći će ga vidjeti, jer su uskrsnućem uzdignuti do iste božanske naravi koju on posjeduje. Ivan je napisao: “Znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični jer vidjet ćemo ga kao što jest,” a ne onakvog kakav je bio, “u dane zemaljskog života.”—1.Ivanova 3: 1-3; Hebrejima 5: 7

Tijekom Isusove zemaljske službe prije gotovo dvadeset stoljeća, njegovi učenici su ga pitali koji će biti znakovi njegovog drugog dolaska, ili prisutnosti [grčki: *parousia*]. Rekao je da će tada biti “na zemlji bezizlazna tjeskoba naroda zbog huke mora i valovlja. Izdisat će ljudi od straha i iščekivanja onoga što prijeti svijetu. Doista, sile će se nebeske poljuljati. Tada će ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi u oblaku s velikom moći i slalom.”—Luka 21: 25-27)

Velik dio ovoga je kazano simboličkim jezikom. Svijet će “ugledati” Isusa u “oblaku”. Slična je misao izražena u Otkrivenju 1: 7. Doslovan oblak zastire. Među-

tim, ovdje se oblaci koriste da simboliziraju nesreću i nevolju koju je opisao Isus. Ova “nevolja” će na kraju pomoći nevjerničkom svijetu da “vidi”, ili razazna, Božju ruku u ljudskim djelima kroz raspad njihovog vlastitog grešnog društvenog poretka, ili svijeta.—Matej 24: 21, 22

Ovo je svijet kojem je Sotona “bog” i “knez”. (2.Korinćanima 4: 4; Ivan 16: 11) To je “opak svijet”. (Galaćanima 1: 4) Uništenje ovog svijeta je ono što je prorečeno u Bibliji, a ne doslovno spaljivanje planeta Zemlje. (1.Ivanova 2: 15-17; Propovjednik 1: 4) Možemo se radovati što se ovaj sadašnji opaki svijet bliži kraju.

Isus je rekao da će nevolja koja će doći na Sotonin svijet na kraju vremena biti toliko velika da će svako tijelo biti uništeno ako se razdoblje nevolje ne skрати. Međutim, uvjeravao nas je da će ovo veliko “vrijeme tjeskobe” skratiti Isus i njegovi pravi sljedbenici, “izabrani”, koristeći svoju božansku moć da djeluju na ljudske odnose kroz uspostavu Mesijanskog kraljevstva.—Danijel 12: 1; Matej 24: 22

Još jedno ispoljenje Božje ruke u ljudskim djelima predskazao je prorok Danijel. U aluziji na vladare zemlje u završnom dijelu sadašnjeg kršćanskog doba, Danijelovo proročanstvo kaže: “U vrijeme ovih kraljeva Bog nebeski podići će kraljevstvo koje neće nikada propasti i neće prijeći na neki drugi narod. Ono će razbiti i uništiti sva ona kraljevstva, a samo će stajati dovijeka.”—Danijel 2: 44

Sefanija 3: 8, 9, glasi: “Zato mene čekajte”—riječ je JAHVINA—‘do dana kad ustanem kao tužilac; jer ja sam odredio da se sakupe narodi, da se saberu kraljevstva, da na vas gnjev svoj izlijem, svu gorčinu svoje srdžbe: u vatri moje ljubomore bit će sva zemlja sažgana. Dat ću narodima čiste usne, da svi mogu zazivati ime JAHVINO i služiti mu jednodušno.’”

Ovo je moćan jezik. Jasno ukazuje na Božju ruku u odnosima ljudi, koja privodii kraju trenutni društveni poredak u svijetu i uspostavlja novi poredak u kojem će svi ljudi služiti Gospodinu “jednodušno”. Radujemo se što je potpuno ispunjenje proročanstva tako blizu; da će uskoro, preko Krista i njegove uskrsnule istinske crkve, Bog uputiti čistu poruku istine ljudima, uzrokujući da spoznaja njegove slave ispuni zemlju, “kao što vode prekrivaju more.”—Izaija 11: 9; Habakuk 2: 14

Stoljećima prije nego što je Isus došao na Zemlju u svom prvom dolasku, prorok Izaija je prerekao: “Jer, dijete nam se rodilo, sina dobismo; na plećima mu je vlast. Ime mu je: Savjetnik divni, Bog silni, Otac vječni, Knez mironosni. Nadaleko vlast će mu se sterat’ i miru neće biti kraja nad prijestoljem Davidovim, nad kraljevstvom njegovim: učvrstit će ga i utvrdit u pravu i pravednosti. Od sada i do vijeka učinit će to privržena ljubav JAHVE nad vojskama.”—Izaija 9: 6, 7

Ovo se proročanstvo počelo ispunjavati s Isusovim rođenjem, ali njegova najava mesijanskog kraljevstva u Isusovim rukama još nije ostvarena. Međutim, sada živimo u “danu njegove pripreme” za nadolazeće slavno doba mira i pravednosti. (Nahum 2: 3, 4) Znamo da kada nova svjetska vlada bude čvrsto uspostavljena na “ramenu” Kneza mira, svi sadašnji zbunjujući problemi čovječanstva bit će riješeni. Tada, nakon toliko dugih stoljeća, narodi se više neće učiti ratu.

Tada će također biti riješen mučan problem bolesti i smrti, jer će Isus biti “vječni Otac” svijeta—to jest, onaj koji će dati vječni život. Pavao je napisao da će Krist vladati sve dok svi neprijatelji ne budu položeni pod njegove noge i da je posljednji neprijatelj koji će biti uništen smrt. (1.Korincanima 15: 25, 26) Teško je zamisliti svijet u kojem neće biti bolesti, boli, suza, smrti.

Međutim, Isusova smrt kao Otkupitelja čovječanstva od grijeha i smrti, osigurala je upravo takve blagoslove, a oni će biti dostupni ljudima preko posrednika njegova kraljevstva.—Izaija 25: 6-9; 33: 24; Otkrivenje 21: 2-5

Apostol Petar je objasnio da će tijekom Mesijanskog kraljevstva doći “vremena uspostave svega”, i dodao da je ovo veličanstveno vrijeme blagoslova bilo proročeno ustima svih svetih Božjih proroka od postanka svijeta. (Djela apostolska 3: 20, 21) Uspostavljanje znači obnovu, a među stvarima koje treba vratiti čovječanstvu su zdravlje i život.

To će obuhvatiti sve one koji su prethodno umrli i “spavaju” u svojim grobovima. (Ivan 11: 11-14; 1.Solunjanima 4: 13, 14) Biblija koristi izraz “otkup za sve” da bi opisala Isusovo djelo otkupljenja, a Izaija je napisao da će se “vraćati otkupljenici JAHVINI. Doći će u Sion kličući od radosti, s veseljem vječnim na čelima; pratit će ih radost i veselje, pobjeći će bol i jauci.”—1.Timoteju 2: 3-6; Izaija 35: 10

Tada će svi upoznati pravog Boga, “i malo i veliko—riječ je JAHVINA.” (Jeremija 31: 34) Naučit će značenje našeg uvodnog teksta, da su “velika i čudesna” njegova djela. Nije ni čudo što je Ivan pitao: “Tko da te se ne boji, Gospodine, tko da ne slavi ime tvoje! Ti si jedini svet! I zato svi će narodi doći i klanjati se pred tobom jer se očitovahu pravedna djela tvoja!”—Otkrivenje 15: 3, 4 ■